

en større Rolle som Bærer af baade *nævnte* og andre Smittestoffer, end man aner.

Overensstemmende hermed maa det paa det bestemtteste fraraades, at Mødre, som lider af den her omtalte Sygdom, giver deres Børn Die. Hvor haardt det end kan falde at skulle undlade det, saa vil dog, naar Betydningen forstaas, Moderkærligheden nægte sig den Glæde af Hensyn til Barnets Lykke.

I efterfølgende Artikler gaar vi over til at betragte, hvad der kan gøres i Kampen mod denne vildt udbredte og uhyggelige Sygdom. (Aftryksretten forbeholdt).

En Kvindes Tanker.

Efter Fru Meyers Foredrag i Aarhus, den 21. Oktober.

Hvad var det, som nys for vort Øre lød?
Ord saa gribende klare milde.
Hvad var det da vel de Ord betød?
De lød jo om Frihed, naar selv vi vilde,
De tolkede varmt hver Kvindes Ret,
Ret for den Fattige som den Rige,
Og derfor, Kvinder, bliv ikke træt,
Men vis »hvad vi vil«, at ej vil vi vige.

Thi »Hvad vi vil«, det er nu os klart,
»Ret for alle og Uret for ingen,«
At leve som Mennesker var dog rart,
Det længst blev os nægtet, se det er Tingen.
Som lige til Verden vi alle kom,
Fra Kongens Slot og til Betlerens Hytte,
Hver Kvinde maa lide den samme Dom,
Ej Højhed, ej Penge kan her beskytte.

Som Slave er Kvinden for længst lagt i Baand,
Vor Vilje blev hæmmet som Vand der isner,
Men nu rækker Kvinder hinanden Haand,
For at binde en Krans, der aldrig visner,
Den bindes af Blade fra Frihedens Træ,
Det skønneste Træ, som Jorden har baaret,
Alt ædelt og godt vil der finde Læ,
Thi Træet har kraftige Rødder slaaet.

Nu mand Eder op, hver Kvinde god,
Husk, hvad det gælder for Eders Kære,
For at optage Kampen med frejdigt Mod,
Maa alle Kvinder forenet være,
Vor Sag er god, og en talrig Flok,
Det er vi langt flere end Mændene tænker,
Er derfor vi enige, da kan vi nok
En Gang sprænge Traditionernes Lænker.

Dagen vil komme, da Kundskab og Vid
Vil sprede sit Lys til hver simpleste Hytte,
Da ej længer vi kender til Krig og Strid,
Da de Arbejdet ej som nu kan udbytte,
Da ej vi skal se den megen Nød,
Som bringer vort Hjærte til at bløde,
Da ingen skal mangle det daglige Brød.
Da Børnenes Kinder bli'er sunde og røde.

Saa kom nu hver Kvinde, vær ikke sen,
En Bygning vi rejser, der skal betrygge
Alt hvad vi elsker, bring med nu en Sten,
Det gælder vor Frihed, vort Hjem, vor Lykke.
Ej skal det siges om Kvinderne her,
At Slaver og Trælle vil selv vi være,
Nej, Sandhed og Retfærd det har vi kær,
Og Trællebaand vil ej længer vi bære.

Laura Andersen,
født Wildenrath.

Hvorledes vi fik et Kunstakademi for Kvinder.

Redaktionen har opfordret mig til at gøre dette Blads Læsere bekendt med, hvorledes det gik til at Kvinderne i Aar fik Adgang til Kunstakademiet. Et Tilbageblik over den Kamp, der gik forud, kan muligvis gøre Krav paa Interesse og vise »Hvad vi vil«s Læsere: hvad vi vilde.

Det, som Kunstnerinderne søgte, var Adgang til samme Undervisning, paa samme Betingelser, som Staten gennem Kunstakademiet tilbyder Mændene.

Allerede i Aaret 1874 indsendte fem Damer Tegninger til Kunstakademiet, (fuldstændig svarende til dem, som Mændene maa indgive), med Ansøgning om at blive optaget som Elever.

Svaret lød fra Professorerne meget rosende med Hensyn til Tegningerne, enkelte fik endogsaa det Vidnesbyrd, at de var bedre end Mændenes; dog Ansøgningerne kunde ikke bevilges, da man manglede Plads.

Med dette mistroende Svar maatte Kvinderne den Gang lade sig nøje.

Men allerede Aaret efter stillede Folketingsmand *Bajer* Forslag i Rigsdagen om, at Kvinder skulde have Adgang til Kunstakademiet; og i 76, da Kultusministeren indbringer Forslag om den ny Ordning af Charlottenborg (om ny Udstillingsbygning), erklærede han, paa Opfordring af et Medlem, at der er sørget for Plads til Kvindeskolen.

1875 var imidlertid »Tegneskolen for Kvinder« bleven oprettet under Professor *Kleins* Ledelse, oprindeligt en Skole for Kvinder, der søgte Uddannelse som Arbejdere i Kunstindustriens Tjeneste; men i 77 støttet med Anbefaling af en af Kunstakademiets Professorer tilbyder den Kvinderne samme Uddannelse som Mændene faar paa Kunstakademiet, paa de samme Vilkaar. Da derfor Kvindeskolen ved Akademiet i 79